

„Ha tovább követtek, leszúrlak benneteket” – mondta üldözőinek a rabló

Totózórablás zárás előtt

Folytatás az 1. oldalról

Közben az asztalnál ülő nő kirohant a helyiségből, és tárcsázta a rendőrség számát.

A halálra rémült fiatalasszony nem ellenkezett, eleget tett a támadó követelésének, majd, ahogy a férfi kilépett az üzletből, megnyomta a riasztó gombját, és sikítani kezdett, segítségért kiáltott.

Az utcán és a totózó feletti lakásban meghallották az üvegcsörömpöléseket és a segélykiáltásokat, hárman, a drogambulancia portása, Pásztor Ferenc, a közeli zöldséges, Gyuri, meg egy éppen arra járó férfi üldözőbe vette az álarcától közben megszabaduló férfit, akinek az újszegedi ligetnél veszítették el a nyomát.

Pásztor Ferenc azt mondja, nem valószínű, hogy felismerné a tettest annak ellenére, hogy a vakmerő rabló, amikor megtorpanásra készítette őket, feléjük fordult.

A totózó felett lakik Pipicz Józsefné. Az asszony az üvegcsörömpölésre és a kiáltozásra az ablakhoz rohant.

– Láttam, hogy a fiatal alkalmazott minden ízében remegve kiáltozik. Megkérdeztem, hívjam-e a rendőröket, de valaki azt mondta, hogy már értesítették őket. Azt is láttam, hogy hárman elkezdtek futni a Liget felé, a tettest követték.

MÁR NEM TUDOTT FIZETNI

A rablás kezdetén a totózóban lévő nő a kitöltött szelvényeit már nem tudta befizetni. Az üzlet alkalmazottja szerint is érdekes lenne, ha visszatérő ügyfelének kihúznák a számaint, de emiatt nem nyerne.

A rabló egy vasdoronggal betörte a pult üvegfalát

Fotó: Schmidt Andrea

SZEMÉLYLEÍRÁS

A rabló 180–185 centiméter magas, sportos testalkatú, 30–35 év körüli, világos bőrű férfi. Arca szögletes, pofacsontja kiálló, haja, szeme valószínűleg világos. Terepszínű, sárgás-keki színű, vízlepergetős, belebújós felsőt, nadrágot és sportcipőt viselt. A pénzt egy sötét-kék színű, közepes méretű, több rekeszből álló, U alakú, cipzáras hátizsákba pakoltatta. A rendőrség várja azok jelentkezését, akik az eset körülményeivel, az elkövető személyével kapcsolatban használható információval rendelkeznek. Jelentkezni a 107-es, 112-es hívószámokon, vagy a Szegedi Rendőrkapitányság Párizsi körüti épületében lehet.

hitte, több volt a kasszában. Az alkalmazott egyébként szombatról vasárnapra nem tudott aludni. Hiába próbálták megnyugtatni, újra és újra átélte a történeteket.

Makó és Szeged után Vásárhelyen is befejeződött a katonasírok felújítása

Méltó környezetben nyugszanak

Nagybátyja Doberdónál esett el, édesapja repülőgépét pedig Dunakeszi fölé lőtték le: a makói Boros János (képünkön) szívén viseli a háborúkban elesett hozzátartozók fájdalmát. Ezért szorgalmazta M. Sziucs Ferencel együtt előbb a makói, majd a szegedi szovjet katonai sírok felújítását. Közbenjárásuk eredményes volt, most egy államközi szerződés alapján felújították, s hamarosan átadják a vásárhelyi szovjet katonatemetőt is.

Boros János – aki a Munkáspárt egyik makói szervezetének elnöke – két hozzátartozóját veszítette el a világháborúkban. Nagybátyja 1914-ben az olasz fronton, Doberdónál esett el. Édesapja pedig a pápai repülőezrednél szolgált: gépét a II. világháborúban Dunakeszi fölé lőtték le.

– Emiatt mélyen átérzem a háborúkban elesett hozzátartozók, leszámazottak gyászát és

fájdalmát, és azt az igényüket, hogy szeretteik méltó környezetben nyugodjanak – mondja Boros János. – Szomorúan tapasztaltam, hogy a makói szovjet katonasírokra a rendszerváltás után senki sem fordított gondot, azokat a gazverte fel. Gondoltam, hogy valami módon teszünk arról, hogy rendbe tegyék.

Boros János tollat ragadott, s elsőként a Hadtörténeti Intézetnek írt egy levelet. Tőlük tudta meg, hogy Magyarország és Oroszország aláírt egy, a hadisírgondozásról szóló államközi egyezményt. Írt hát az ukrán nagykövetségnek, gondolva arra, hogy a Dél-Alföldet a II. ukrán front katonái szabadították fel. Tőlük már az egyezmény teljes szövegét megkapta. Ennek birtokában már az orosz nagykövetségnél kopogtatott kérésével. Eredményesen, hiszen 1992-ben 3,5 millióból sikerült is felújítani a makói sírokat. 2001-ben már a szegedi Dugonics temetőben lévő nyughelyeket hozták így rendbe. Boros János a munkában részt vevő M. Sziucs Ferencel együtt elhatározta: nem nyugszik addig, míg a megyében nyugvó valamennyi szovjet kato-

na sírját rendbe nem teszik. Tudomása szerint 380 katoná nyugszik a vásárhelyi Görögkeleti és Arany temető szélén lévő parcellában. A következő célja az volt, hogy ezt is méltó állapotba hozzák. Munkája eredményeként május elején Borozdin Szergej oroszországi főkonzul látogatott Vásárhelyre, s Lázár János polgármesterrel, országgyűlési képviselővel való tárgyalása során megállapodás született a temető rendbetételéről.

A szovjet katonasírokhöz immár fehér kőtörmelékkel frissen felszánt út vezet, a sírmeleket az Építésmester Rt. szakemberei lecsiszolták, szépen felújították. A kertészeti munkákat az önkormányzat végeztette, míg a felújítás költségeinek oroszlátrészét az Oroszországi Föderáció Magyarországi Nagykövetsége állta. A 13 millió forintba kerülő felújítást követően szerdán délután egy órakor az orosz főkonzulátus, az ukrán katonai attasé, a vásárhelyi önkormányzat, a honvédség és az egyházak képviselői tisztelegnek az elhunytak emléke előtt.

KOROM ANDRÁS

Az utolsó simítások a vásárhelyi szovjet katonasírokon

Fotó: Korom András

Változó értékeink

FARKAS CSABA

Az M5-ös autópálya még nem ért el Szegedre. De egyszer majd el, és vele majd a szöveg is: aki igazán meg szeretné ismerni Magyarországot, ne autópályán menjen – haladjon minél alsóbb rendű úton, gyalogoljon még inkább, csak így fedezheti föl magának közvetlen környezetünk értékeit.

Mennyit eszelt az ember, amíg földalátla a repülést! Aztán most az van: repülőgéppel utazni? Jó, jó, hamar odaérsz – de útközben nem látsz semmit. Ha valaki a repülés hőskorában azt hallotta volna: egyszer majd érték lehet a lassú, földi dögös, csak hogy észlelje az egyén, mi veszi körül – nagyon csodálkozott volna.

Most, amikor mindezt írom, épp jetskiverseny zajlik az ablak alatt a Tiszán. Ha valaki kétszáz évvel ezelőtt azt kommunikálta volna: élő emberek fizetni fognak pusztán azért, hogy vízen tartózkodhassanak – állandósult felborulásveszély közben –, merő szórakozásból, akkor is, ha nem muszáj, furcsán néztek volna rá. Abban az időben a Tiszára nem ment senki, akinek ott nem volt dolga. Sőt szállítottak rajta sóhivatalba, gabonát nem, nem gabonakörbe, hanem a malomba, halat halpiacra, s így tovább – az önmagáért való vízen járás ismeretlen fogalom volt. A vízből az ember megélt, de igyekezett távol tartania magát tőle – ezért szorította gátak közé. Ha valaki – kétszáz éve – azt hallotta volna: egyszer mesterségesen kell majd halat vinni a Tiszába, nagyon elcsodálkozott volna ezen az égbekiáltó abszurdumon. Halat a Tiszába, hehe!, a halat inkább – tette volna hozzá – kifogni kell a Tiszából, nem hordani bele. És most halászk-horgászok – nagyon helyesen – évről évre telepítik a Tiszát hallal, sok pénzért. Ponty, kecske, harcsa és társai. Lenni lennének emberi segítség nélkül is – különösen elhúzódó áradást követő években –, de nem elegen.

Ha valaki kétszáz esztendeje azt hallotta volna, eljön az a kor, amidőn valóságos emberek teljességgel igazi pénzt adnak azért, hogy például gémtelpeket lássanak – holott a gémtelpeket semmi sem jó madár, ráadásul az általa lakott fák alatt nem árt vigyázni, amint utal is erre az egykor közhasználatban volt „fosógém” elnevezés –, illetőleg lenge röptű rétihéját, sirálykolóniát, akkor végképp nem értette volna a dolgot. Pedig csupán az a helyzet: változik a világ, változnak az értékek – hol ez a fontos, hol az. Mindig az a fontosabb, ami nehezen érhető el. A környezeti turizmus fölértékelődése arra utal, hogy egyre nehezebben érhető el – saját környezetünk.

Háromszázezer pontyivadékot telepítettek a folyóba

Tisza-nap, esőben

Az eső sem tudta elmosni a 3. szegedi Tisza-napot. Az érdeklődők tiszai halakat láthattak akváriumokban. A halászk telepítette háromszázezer pontyivadékot gyermekek hordták vödörrel a folyóba. Régi halászközökök is föltámadtak a múltból.

A szombati, egész napos eső ellenére jó felszázan látogattak el a Foka szabadstrandra, a Tisza-napra. A látogatók esernyők, a résztvevők pedig sátrak védelmében fedkeztek meg az égi áldásról. Sátor alatt voltak az akváriumok is, amelyekben tiszai halakat vehettek szemügyre a gyerekek. Például sügért, ezt a sötét harántsávú halacskát, amelynek első hátúszóján (mert kettő is van neki) sötét szemfoltot visel – fel-tűnőbbet, mint a hal „igazi” szemé. Mi ennek a foltnak a feladata? Nos, a ragadozó hal ezt az állszemet véli valódinak, ott sejtí a sügér fejét, oda irányozza a támadást – aztán nagyon meglepődik, mert csak tüskés-hátrtyás haluszonyra lel. Tarka gébet is láthatnak a gyerekek, amelynek hasúszói egyetlen kerek tapadókorongra nőttek össze. Ha a halacska rátapad egy kőre, nem tudja le-sodorni róla a víz, s ő maga erőki-fejtés nélkül várhatja, mikor so-dor elé táplálékot a folyó. De csik-bogarat és hanyatt úszó poloskát is szemügyre vehettek a gyerekek.

Megvolt a haltelepítés is, az eső ellenére. A gyerekek vödörrel hordták a Tiszába azt a háromszázezer pontyivadékot, ami a Tisza Halászati Szövetke-

zet jóvoltából kerülhetett a folyóba. A halászati szövetkezet egyébként a napokban – a rendezvényhez kapcsolódva – több mázsa vegyes ivadékhalat rakott be a folyóba, a kubikgödörökben végzett ivadékméntés eredményeként.

Régi halászeszközöket szintén megtekinthettek a rendezvényre ellátogatók. A fűzfavesszővassákat, haltartó bárkát a tiszaaipári Kanalas János készítette, Herman Ottó A magyar halászat könyve című művének rajzai alapján. Herman Ottó nagyon pontosan rajzolta le a régi eszközöket valaha – Kanalas mester csak ránézett az ábrákra, s azok alapján tökéletesen elő tudta állítani azokat.

Jövőre – hívta föl a figyelmet Újhelyi Dezső, a halászati szövetkezet elnöke, és Paulovics Péter, a Csemete alelnöke – legalább négy naposra tervezik a rendezvényt. Így, ha egy napot el is mos az eső, a többi azért megmarad az érdeklődőknek. A rendezvényt városivá kívánják szélesíteni – a helyszínre szintén ellátogató Nagy Sándor alpolgármester jelezte is, erre van lehetőség –, idegenforgalmi jelleggel. Igazi civil összefogás eredménye a mintegy harminc szervezet, illetve cég támogatásával létrejött Tisza-nap – mondta Deli Zoltán, a szervező MacLine Hungary Kft. nevében. Jövőre egész Szegedet várja a többnapos Tisza-nap.

F. CS.

Készleten lévő BMW 3-as modellek hatalmas árelőnnyel!

C-Mobil Kft.
Szeged, Napos u. 6.
☎ (62) 553-112
sales@cmobil.com

A vezetés élménye.